

[Hans Hansen.]

sen er lagt i Undervisningsministerens Haand.

Det omtalte Afsnit i Danmarks Lærerforenings Skrivelse tager Sigte paa at faa den meget omtalte § 8 i Lærernes Lønningsslov af 1908 afløst. Der har om denne Paragraf staaet en ret stor Strid i Befolkningen, foranlediget ved de Besværinger om denne Paragraf, der har været rejst af Danmarks Lærerforening. Man har fra Lærerforeningens Side hævdet, at man vilde have en Appellinstans, fordi, som det blev sagt, de kommunale Myndigheder var baade Anklager og Dommer.

Hvis man ser paa, hvordan den omtalte Paragraf er affattet, har man ondt ved at forstaa, hvordan der kan finde Vilkaarlighed Sted efter den. Som bekendt bestemmer denne Paragraf, at et Sogneraad og en Skolekommission med tre Fjerdedeles Majoritet hver for sig skal vedtage og fastholde efter 6 Ugers Forløb, at en Lærer skal afskediges efter § 8. Naar vi nu ved, at Landets Sogneraad og Skolekommissioner i Øjeblikket normalt bestaar for Sogneraadens Vedkommende af 7 Medlemmer og for Skolekommissionernes Vedkommende af 3 Medlemmer, naar vi erindrer, at Klausulen om de tre Fjerdedeles Majoritet i hver Forsamling for sig skal fastholdes, og naar vi tilmed ved, at i Øjeblikket er Præsten født Formand for Skolekommissionen, ja, saa forekommer det mig dristigt at udtale, at der kan ske Vilkaarligheder efter § 8.

Tre Fjerdedels Majoritet af 7, det er nemlig de 6, og tre Fjerdedeles Majoritet af 3, det er dem alle 3, Præsten indbefattet. De skal vedtage og fastholde efter 6 Ugers Forløb Afskedigelsen efter § 8.

Paastanden om, at der kan ske Forfølgelser og Vilkaarlighed, og at det er den samme Myndighed, der er Anklager og Dommer, har i hvert Fald lige saa lidt paa sig, for jeg ved ikke noget Tilfælde, hvor man har bragt § 8 i Anvendelse, uden at det har været Forældrene, der har krævet en § 8 Sag rejst. Og jeg tror, at alle Landets Sogneraad ligner hinanden deri, at de ikke foretager sig andet, end hvad de tvinges til i saa Henseende. Jeg gad se det Sogneraad, der rejste en Afskedigelsessag mod en Lærer mod Befolkningens Ønsker.

Saa vidt jeg ved, er der fra 1908 til nu foretaget ikke en Gang 50 Afskedigelser efter § 8, og jeg tror, der var mange, mange Tilfælde endnu, hvor den burde have været bragt i Anvendelse.

Jeg vil mene, at den kommende Drøftelse af Skolens Tilsyn og Styrelse ikke bør føre til, at denne Bestemmelse, der blev fastlagt i 1908 i Lærernes Lønningsslov, hvor man hjemlede Forældrene Ret til at afskedige en Lærer, de ikke ønskede at beholde, indsnævres, og jeg kunde tænke mig, at der ved passende Lejlighed blev indføjet en tilsvarende Afskedigelsesparagraf overfor Præster.

Hvis Ændringen af Skolens Tilsyn skal føres i den Retning, jeg mener er den bedste baade for Skolen og for Hjemmene, saa maa det efter min Mening være i Retning af, at Myndigheden lægges mere direkte over i Forældrenes Hænder end hidtil. Man kan ingenlunde, som det synes Danmarks Lærerforening har gjort, uden videre frakende Sogneraad og Skolekommissioner alle de Egenskaber, som man tillægger Undervisningsministeren. Det er det, der ligger til Grund for hele det Krav, der er rejst mod denne Afskedigelsesparagraf.

Jeg vil, som sagt, mene, at kommende Drøftelser af Skolens Tilsyn maa gaa i Retning af at øge Hjemmenes direkte Indflydelse paa Skolen, thi det er den eneste Maade, hvorpaa man kan skabe det, der er nødvendigt for at faa et godt Udbytte af Undervisningen og faa bygget den Bro mellem Skole og Hjem, der er nødvendig.

Olav Olsen: Ved Finanslovens Fremlæggelse holdt den højtærede Finansminister en Tale, som jeg paahørte med stor Interesse. Den højtærede Finansminister sagde bl. a., at han øjnede en Krise, der nærmede sig dansk Erhvervsliv, og at denne Krise allerede havde naaet et af Erhvervene, det store Erhverv Landbruget, og det var jo en rigtig Udtalelse. Derimod savnede jeg i Finansministerens Fortsættelse af Talen et Forsøg paa at anvise nogle Veje til at understøtte disse Erhverv, som var kommet ud i Kriser.

Nu er der jo i disse Dage blevet talt om, hvorvidt det var en Erhvervskrise eller det var en Gældskrise, vi er inde i. Jeg mener, at saadan Tale er en Strid om Kejserens Skæg, for det er alle jo klar over, at i Øjeblikket er Landbruget inde i en Erhvervskrise, som den har fælles med Landbruget Verden over.

Derfor vil jeg gerne understrege det, der er sagt af forskellige ærede Medlemmer, bl. a. af det ærede Medlem Hr. Duborg, derved skønsmæssige Beregninger, som jeg ikke kan andet end sige holder i Virkeligheden, søgte at paavise, hvorledes Landbrugets Forrentningsevne fuldstændig blev